

Uradni list

Evropske unije

L 189

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 53

22. julij 2010

Vsebina

I Zakonodajni akti

DIREKTIVE

- ★ Direktiva Sveta 2010/45/EU z dne 13. julija 2010 o spremembah Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede pravil o izdajanju računov 1

II Nezakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba Sveta (Euratom) št. 647/2010 z dne 13. julija 2010 o finančni pomoči Unije v zvezi z razgradnjo enot 1 do 4 jedrske elektrarne Kozloduj v Bolgariji, („Program Kozloduj“) 9

SKLEPI

2010/405/EU:

- ★ Sklep Sveta z dne 12. julija 2010 o odobritvi okrepljenega sodelovanja na področju prava, ki se uporablja za razvezo in prenehanje življenjske skupnosti 12

Cena: 3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

2010/406/EU:

- ★ Sklep Sveta z dne 12. julija 2010 o dodelitvi sredstev, prerazporejenih iz projektov devetega evropskega razvojnega sklada (ERS) in prejšnjih ERS, za zadovoljevanje potreb najbolj ranljivega prebivalstva v Sudanu 14

2010/407/EU:

- ★ Sklep Sveta z dne 13. julija 2010 o obstoju čezmernega primanjkljaja na Danskem 15

2010/408/EU:

- ★ Sklep Sveta z dne 13. julija 2010 o obstoju čezmernega primanjkljaja na Finskem 17

2010/409/EU:

- ★ Sklep Komisije z dne 19. julija 2010 o skupnih varnostnih ciljih iz člena 7 Direktive 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta (notificirano pod dokumentarno številko C(2010) 4889) ⁽¹⁾ 19

Popravki

- ★ Popravek Sklepa št. 388/2010/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2010 o zagotavljanju makrofinančne pomoči Ukrajini (UL L 179, 14.7.2010) 28

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA SVETA 2010/45/EU

z dne 13. julija 2010

o spremembah Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede pravil o izdajanju računov

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽¹⁾ določa pogoje in pravila glede davka na dodano vrednost (DDV) pri izdajanju računov, da bi zagotovili pravilno delovanje notranjega trga. V skladu s členom 237 navedene direktive je Komisija predložila poročilo, ki glede na tehnološki razvoj opozarja na nekatere težave pri elektronskem izdajanju računov in poleg tega navaja nekatera druga področja, na katerih bi bilo treba pravila o DDV poenostaviti, da bi se delovanje notranjega trga izboljšalo.
- (2) Ker mora vodenje evidenc državam članicam omogočati, da nadzorujejo blago, ki se začasno prevaža iz ene države članice v drugo, bi bilo treba jasno določiti, da morajo evidence vključevati podrobne podatke o cenitvi blaga, ki se začasno prevaža med državami članicami. Poleg tega

se prenosi blaga za namene ceditve v drugo državo članico ne bi smeli šteti za dobavo blaga za namene DDV.

- (3) Pravila o obveznosti obračuna DDV za dobave in pridobitve blaga znotraj Skupnosti bi bilo treba razjasniti, da se zagotovita enotnost informacij, predloženih v rekapitulacijskih poročilih, in pravočasnost izmenjave informacij z uporabo navedenih poročil. Poleg tega je primerno, da nepretrgane dobave blaga iz ene države članice v drugo v obdobju, ki je daljše od enega koledarskega meseca, veljajo za zaključene ob koncu vsakega koledarskega meseca.
- (4) V pomoč malim in srednje velikim podjetjem, ki imajo težave pri plačevanju DDV pristojnemu organu, preden prejmejo plačilo od ustreznih prejemnikov, bi bilo treba državam članicam dati možnost, da dovolijo obračun DDV v okviru ureditve na podlagi plačane realizacije, ki dobavitelju ali izvajalcu omogoča, da pristojnemu organu plača DDV, ko prejme plačilo za dobavljeno blago ali opravljeno storitev, in uveljavlja svojo pravico do odbitka ob plačilu za dobavljeno blago ali opravljeno storitev. Na ta način bi države članice lahko uvedle izbirno ureditev po plačani realizaciji, ki nima negativnega učinka na denarni tok v povezavi z njihovimi prejemki DDV.
- (5) Za pravno gotovost podjetij glede njihovih obveznosti v zvezi z izdajanjem računov bi bilo treba jasno navesti državo članico, katere pravila za izdajanje računov veljajo.
- (6) Da bi izboljšali delovanje notranjega trga, je treba določiti usklajen rok za izdajo računa za nekatere čezmejne dobave.
- (7) Nekateri zahteve glede informacij, ki jih je treba navesti na računih, bi bilo treba spremeniti, da se omogoči boljši nadzor davka, vzpostavi večja enakost pri obravnavanju čezmejnih in domačih dobav ter pomaga spodbujati elektronsko izdajanje računov.

⁽¹⁾ UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

- (8) Ker uporaba elektronskega izdajanja računov lahko pomaga podjetjem zmanjšati stroške in povečati konkurenčnost, bi bilo treba preučiti veljavne zahteve v zvezi z DDV, ki se nanašajo na elektronsko izdajanje računov, in tako odstraniti obstoječe ovire za njihovo uvedbo. Papirne in elektronske račune bi bilo treba obravnavati enako, upravna obremenitev za papirno izdajanje računov pa se ne bi smela povečati.
- (9) Enako obravnavanje bi moralo veljati tudi, kar zadeva pristojnosti davčnih organov. Njihove pristojnosti nadzora ter pravice in obveznosti davčnih zavezancev bi morale veljati v enaki meri, ne glede nato, ali se davčni zavezanec odloči za izdajo papirnih ali elektronskih računov.
- (10) Računi bi morali odražati dejansko dobavo, zato bi morala biti zagotovljena njihova pristnost, kakor tudi celovitost in čitljivost. Za vzpostavitev jasnih revizijskih sledi med računi in dobavami se lahko uporabijo postopki za nadzor poslovanja, s čimer se zagotovi, da vsi računi (bodisi v papirni bodisi elektronski obliki) ustrezajo tem zahtevam.
- (11) Pristnost in celovitost elektronskih računov se lahko zagotovi tudi z uporabo določenih obstoječih tehnologij, kot so elektronska izmenjava podatkov (EDI) in napredni elektronski podpisi. Ker pa obstajajo tudi druge tehnologije, od davčnih zavezancev ne bi smeli zahtevati, da uporabljajo katere koli posebne tehnologije za elektronsko izdajanje računov.
- (12) Jasno bi bilo treba določiti, da bi država članica, v kateri je davek treba plačati, kakor tudi država članica, v kateri je davčni zavezanec ustanovljen, morali imeti dostop do računov za namene nadzora, če jih je davčni zavezanec izdal ali prejel ter shranil v elektronski obliki.
- (13) Ker države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev te direktive glede poenostavitve, posodobitve in uskladitve pravil za izdajanje računov z obračunanim DDV ter se zato lažje dosežejo na ravni Unije, lahko ta sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kakor je določeno v členu 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za dosego navedenih ciljev.
- (14) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾ so države članice pozvane,

naj za svoje potrebe in v interesu Unije izdelajo in objavijo lastne primerjalne tabele, ki naj bi čim bolj nazorno prikazale primerjavo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo.

- (15) Direktivo 2006/112/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2006/112/ES

Direktiva 2006/112/ES se spremeni, kot sledi:

1. v členu 17(2) se točka (f) nadomesti z naslednjim:

„(f) opravljanje storitve za davčnega zavezanca, ki se nanaša na cenitev blaga ali delo na njem, dejansko opravljeno na ozemlju države članice, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča, če se blago po cenitvi ali opravljenem delu na njem vrne navedenemu davčnemu zavezanecu v državo članico, iz katere je bilo prvotno odposlano ali odpeljeno;“

2. v členu 64 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Nepretrgane dobave blaga v obdobju, daljšem od enega koledarskega meseca, ki so odposlane ali odpeljane v državo članico, ki ni država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz navedenega blaga začne in v katero jih davčni zavezanec za namene svojega podjetja dobavi ali prenese z oprostitvijo DDV, se v skladu s pogoji iz člena 138 štejejo za zaključene na koncu vsakega koledarskega meseca, dokler se dobava ne konča.

Storitve, za katere mora DDV plačati naročnik storitev v skladu s členom 196, ki se nepretrgoma opravljajo v časovnem obdobju, daljšem od enega leta, in za katere se v navedenem obdobju ne izdajajo obračuni ali izvajajo plačila, veljajo za zaključene ob koncu vsakega koledarskega leta, dokler se opravljanje storitev ne konča.

Države članice lahko v nekaterih primerih, ki niso primeri iz prvega in drugega pododstavka, določijo, da se šteje, da so nepretrgane dobave blaga ali opravljanje storitev, ki se opravljajo v daljšem časovnem obdobju, končane najmanj v roku enega leta.“;

⁽¹⁾ UL C 321, 31.12. 2003, str. 1.

3. v členu 66 se točka (c) prvega odstavka in drugi odstavek nadomestita z naslednjim:

„(c) če račun ni izdan ali je izdan pozneje, v določenem roku, vendar najpozneje ob izteku roka, ki ga za izdajanje računov predpišejo države članice v skladu z drugim odstavkom člena 222, če pa država članica ni predpisala takšnega roka, v določenem obdobju od datuma obdavčljivega dogodka.

Izjema iz prvega odstavka pa se ne uporablja za opravljanje storitev, za katere mora prejemnik plačati DDV v skladu s členom 196, ali za dobave ali prenose blaga iz člena 67.“;

4. člen 67 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 67

Če je pod pogoji iz člena 138 blago odposlano ali odpejlano v državo članico, ki ni država, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga začne, dobavljeno z oprostitvijo DDV, ali če davčni zavezanec za namene svojega podjetja blago prenese v drugo državo članico z oprostitvijo DDV, nastane obveznost obračuna DDV ob izdaji računa ali, če račun ni bil izdan do navedenega datuma, ob izteku roka iz prvega odstavka člena 222.

Člen 64(1), tretji pododstavek člena 64(2) in člen 65 se ne uporabljajo za dobave in prenose blaga iz prvega odstavka tega člena.“;

5. člen 69 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 69

V primeru pridobitve blaga znotraj Skupnosti nastane obveznost obračuna DDV ob izdaji računa, če pa račun ni bil izdan do navedenega datuma, nastane obveznost obračuna DDV ob izteku roka iz prvega odstavka člena 222.“;

6. v členu 91(2) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice sprejmejo namesto tega uporabo zadnjega menjalnega tečaja, ki ga objavi Evropska centralna banka ob nastanku obveznosti obračuna davka. Menjava med valutami, ki niso euro, se opravi na podlagi menjalnega tečaja za euro za vsako valuto. Države članice lahko zahtevajo, da jih davčni zavezanec obvesti o izbiri te možnosti.

Za nekatere transakcije iz prvega pododstavka ali nekatere kategorije davčnih zavezancev pa lahko države članice še naprej uporabljajo menjalni tečaj, določen v skladu z določbami Skupnosti, ki veljajo za izračun carinske vrednosti.“;

7. vstavi se naslednji člen:

„Člen 167a

Države članice lahko v okviru izbirne ureditve določijo, da se pravica do odbitka davčnega zavezanca, za katerega nastane obveznost obračuna DDV le na podlagi člena 66(b) odloži, dokler DDV za njemu dobavljeno blago ali opravljene storitve ni plačan njegovemu dobavitelju.

Države članice, ki uporabljajo izbirno ureditev iz prvega odstavka, določijo prag za davčne zavezance, ki uporabljajo ureditev na svojem ozemlju, na podlagi letnega prometa davčnega zavezanca, izračunanega v skladu s členom 288. Ta prag ne sme presegati 500 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti. Države članice lahko po posvetovanju z odborom za DDV ta prag dvignejo na 2 000 000 EUR ali njegovo protivrednost v nacionalni valuti. Vendar se takšno posvetovanje z odborom za DDV ne zahteva za države članice, v katerih se je 31. decembra 2012 uporabljal prag, višji od 500 000 EUR, ali njegova protivrednost v nacionalni valuti.

Države članice obvestijo odbor za DDV o nacionalnih zakonodajnih ukrepih, sprejetih v skladu s prvim odstavkom tega člena.“;

8. člen 178 se spremeni, kot sledi:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) za odbitke v skladu s členom 168(a) v zvezi z dobavo blaga ali opravljanjem storitev imeti račun, izdan v skladu z oddelki 3 do 6 poglavja 3 naslova XI;“

(b) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) za odbitke v skladu s členom 168(c) v zvezi s pridobitvijo blaga znotraj Skupnosti v obračunu DDV iz člena 250 navesti vse podatke, potrebne za izračun zneska DDV, ki ga je treba plačati za njegove pridobitve blaga znotraj Skupnosti, in imeti račun, izdan v skladu z oddelki 3 do 5 poglavja 3 naslova XI;“

9. člen 181 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 181

Države članice lahko davčnemu zavezancu, ki nima računa, izdanega v skladu z oddelki 3 do 5 poglavja 3 naslova XI, dovolijo, da opravi odbitek iz člena 168(c) za svoje pridobitve blaga znotraj Skupnosti.“;

10. v členu 197(1) se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) račun, ki ga izda davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici osebe, kateri je blago dobavljeno, se izda v skladu z oddelki 3 do 5 poglavja 3.“;

11. člen 217 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 217

Za namene te direktive je „elektronski račun“ račun, ki vsebuje predpisane informacije iz te direktive in ki je bil izdan in prejet v kateri koli elektronski obliki.“;

12. v oddelku 3 poglavja 3 naslova XI se vstavi člen 219a:

„Člen 219a

Brez poseganja v člene 244 do 248, se uporablja naslednje:

(1) Za izdajanje računov veljajo pravila, ki se uporabljajo v državi članici, v kateri se v skladu z določbami naslova V šteje, da je bilo dobavljeno blago ali so bile opravljene storitve.

(2) Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena se za izdajanje računov uporabljajo pravila, ki veljajo v državi članici, v kateri ima dobavitelj sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, iz katere je dobava opravljena, oziroma če takšnega sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote ni, v državi članici, v kateri ima stalno ali običajno prebivališče, če:

(a) nima sedeža v državi članici, za katero se v skladu z določbami naslova V šteje, da je bilo vanjo dobavljeno blago ali so bile v njej opravljene storitve, ali čigar sedež se v tej državi članici ne uporablja za dobave v smislu člena 192a, in je oseba, ki mora plačati DDV, oseba, kateri je bilo blago dobavljeno ali so bile storitve opravljene.

Vendar pa se za izdajanje računov uporabljajo pravila iz odstavka 1 tega člena, če izda račun prejemnik (samo-fakturiranje).

(b) se za dobavo blaga oziroma storitev v skladu z določbami naslova V šteje, da ni opravljena v Skupnosti.“;

13. člen 220 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 220

1. Vsak davčni zavezanec mora zagotoviti, da sam, prejemnik ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun izda račun v naslednjih primerih:

(1) za dobave blaga ali opravljanje storitev, ki jih je opravil drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec;

(2) za dobave blaga iz člena 33;

(3) za blago, dobavljeno v skladu s pogoji iz člena 138;

(4) za vsako predplačilo, ki ga prejme, preden je katera od dobav blaga iz točk 1 in 2 opravljena;

(5) za vsako predplačilo, ki ga prejme od drugega davčnega zavezanca ali pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, preden so storitve v celoti opravljene.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena in brez poseganja v člen 221(2) računa ni treba izdati za opravljanje storitev, ki so v skladu s točkami (a) do (g) člena 135(1) oproščene davkov.“;

14. vstavi se naslednji člen:

„Člen 220a

1. V katerem koli od naslednjih primerov države članice davčnemu zavezancu dovolijo izdajo poenostavljenega računa:

(a) kadar znesek na računu ni višji od 100 EUR ali njegove protivrednosti v nacionalni valuti;

(b) izdani račun je dokument ali sporočilo, ki se upošteva kot račun v skladu s členom 219.

2. Države članice davčnemu zavezancu ne dovolijo izdaje poenostavljenega računa, kadar morajo biti računi izdani v skladu s točkama 2 in 3 člena 220(1) ali kadar obdavčljivo dobavo blaga ali storitve opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici, v kateri je treba plačati DDV, ali pa njegova poslovna enota v tej državi članici ne sodeluje pri dobavi v smislu člena 192a, in je oseba, ki je dolžna plačati DDV, oseba, kateri je bilo dobavljeno blago ali so bile opravljene storitve.“;

15. členi 221, 222, 223, 224 in 225 se nadomestijo z naslednjim:

„Člen 221

1. Države članice lahko davčnim zavezancem naložijo obveznost, da izdajajo račun v skladu s podrobnostmi v skladu s členom 226 ali 226b za dobavljeno blago ali opravljene storitve, ki v členu 220(1) niso navedene.

2. Države članice lahko davčnim zavezancem, ki imajo na njihovem ozemlju sedež ali stalno poslovno enoto, iz katere je opravljena dobava, naložijo obveznost, da za opravljene storitve, ki so oproščene v skladu s točkami (a) do (g) člena 135(1) in so jih ti davčni zavezanci opravili na njihovem ozemlju ali zunaj Skupnosti, izdajo račun v skladu s podrobnostmi iz člena 226 ali 226b.

3. Države članice lahko davčne zavezance oprostitijo obveznosti iz člena 220(1) ali člena 220a, da izdajo račun za blago, ki ga dobavijo, ali za storitve, ki jih opravijo na njihovem ozemlju in so oproščene, bodisi s pravico do odbitka DDV, plačanega v predhodni fazi, bodisi brez te pravice, v skladu s členi 110 in 111, 125(1), 127, 128(1), 132, točkami (h) do (l) člena 135(1), členi 136, 371, 375, 376 in 377, 378(2), 379(2) in 380 do 390b.

Člen 222

Za blago, dobavljeno v skladu s pogoji iz člena 138, ali opravljene storitve, za katere DDV plača prejemnik v skladu s členom 196, se račun izda najpozneje 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

Za druge dobave blaga ali opravljanje storitev lahko države članice davčnim zavezancem naložijo roke za izdajo računov.

Člen 223

Države članice davčnemu zavezancu dovolijo, da izda skupne račune, na katerih je podrobno navedenih več ločenih dobav blaga ali opravljenih storitev, če obveznost obračuna DDV za dobavljeno blago ali opravljene storitve, navedene v skupnem računu, nastane v istem koledarskem mesecu.

Države članice lahko brez poseganja v člen 222 dovolijo izdajo skupnih računov za dobavljeno blago ali opravljene storitve, za katere nastane obveznost obračuna DDV v obdobju, daljšem od enega koledarskega meseca.

Člen 224

Račune lahko sestavi prejemnik v zvezi z njemu opravljeno dobavo blaga ali storitev, ki mu jo je davčni zavezanec dobavil, ali za storitve, ki mu jih je davčni zavezanec opravil, če se obe stranki o tem predhodno dogovorita in pod pogojem, da obstaja postopek za sprejem vsakega računa s strani davčnega zavezanca, ki dobavlja blago ali opravlja storitve. Države članice lahko zahtevajo, da se taki računi izdajajo v imenu in za račun davčnega zavezanca.

Člen 225

Države članice lahko naložijo posebne pogoje za davčne zavezance, če ima tretja oseba ali prejemnik, ki izdaja račune, sedež v državi, s katero ni sklenjenega nobenega pravnega instrumenta o medsebojni pomoči, katerega področje uporabe bi bilo podobno področju uporabe, ki je predpisano v Direktivi 2010/24/EU (*) in Uredbi (ES) št. 1798/2003 (**).

(*) Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi (UL L 84, 31.3.2010, str. 1).

(**) Uredba Sveta (ES) št. 1798/2003 z dne 7. oktobra 2003 o upravnem sodelovanju na področju davka na dodano vrednost (UL L 264, 15.10.2003, str. 1).“;

16. člen 226 se spremeni, kot sledi:

(a) vstavi se naslednja točka:

„(7a) če nastane obveznost obračuna DDV ob prejemu plačila v skladu s členom 66(b) in pravica do odbitka nastane v trenutku, ko nastane obveznost obračuna odbitnega davka, navedba ‚cash accounting‘“;

(b) vstavi se naslednja točka:

„(10a) če prejemnik izda račun namesto dobavitelja ali izvajalca, navedba ‚self-billing‘“;

(c) točka 11 se nadomesti z naslednjim:

„(11) v primeru oprostitve, sklicevanje na veljavno določbo te direktive ali na ustrezno nacionalno določbo ali na katerokoli drugo navedbo, da je dobava blaga ali opravljanje storitev oproščeno“;

(d) vstavi se naslednja točka:

„(11a) kadar je prejemnik dolžan plačati DDV, navedba ‚Reverse Charge‘“;

(e) točki 13 in 14 se nadomestita z naslednjima:

„(13) v primeru uporabe maržne ureditve za potovalne agencije, navedba ‚Margin scheme - Travel agents‘“;

(14) v primeru uporabe ene od posebnih ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine, navedba ‚Margin scheme - Second-hand goods‘, ‚Margin scheme - works of art‘ oziroma ‚Margin scheme - collector's items and antiques‘“;

17. vstavita se naslednja člena:

„Člen 226a

Kadar izda račun davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici, v kateri je treba plačati davek, ali pa njegova poslovna enota v tej državi članici ne sodeluje pri dobavi v smislu člena 192a, in ki opravi dobavo blaga ali storitev prejemniku, ki je dolžan plačati DDV, lahko davčni zavezanec izpusti podrobnosti iz točk 8, 9 in 10 člena 226 in namesto tega navede davčno osnovo tega blaga ali storitev z navedbo količine in vrste dobavljenega blaga oziroma obsega in vrste opravljenih storitev.

Člen 226b

Glede poenostavljenih računov, izdanih v skladu s členom 220a ter členom 221(1) in (2), države članice zahtevajo najmanj naslednje podatke:

- (a) datum izdaje računa;
- (b) identifikacija davčnega zavezanca, ki dobavi blago ali opravi storitev;
- (c) identifikacijo vrste dobavljenega blaga ali vrste opravljenih storitev;
- (d) znesek DDV, ki se plača, ali informacije, ki so potrebne za njegov izračun;
- (e) če je izdani račun dokument ali sporočilo, ki se upošteva kot račun v skladu s členom 219, jasna in nedvoumna navedba tega prvotnega računa in konkretne podrobnosti, ki so spremenjene.

Države članice na računih poleg podatkov iz členov 226, 227 in 230 ne smejo zahtevati drugih podatkov.“;

18. člen 228 se črta;

19. člen 230 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 230

Zneski, izkazani na računih, so lahko izraženi v kateri koli valuti pod pogojem, da je znesek DDV, ki ga je treba plačati ali popraviti, izražen v nacionalni valuti države članice, z uporabo menjalnega mehanizma, ki je določen v členu 91.“;

20. člen 231 se črta;

21. naslov oddelka 5 poglavja 3 naslova XI se nadomesti z naslednjim:

„Papirni in elektronski računi“;

22. člena 232 in 233 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 232

Prejemnik računa se mora strinjati z uporabo elektronskega računa.

Člen 233

1. Pristnost izvora, celovitost vsebine in čitljivost računa, v papirni ali elektronski obliki, se zagotovijo od trenutka izdaje do konca obdobja hrambe računa.

Vsak davčni zavezanec določi način za zagotovitev pristnosti izvora, celovitosti vsebine in čitljivosti računa. To se lahko doseže s postopki za nadzor poslovanja, ki ustvarijo zanesljivo revizijsko sled med računom in dobavo blaga ali opravljenimi storitvami.

„Pristnost izvora“ pomeni zagotovitev identitete dobavitelja ali izdajatelja računa.

„Celovitost vsebine“ pomeni, da vsebina, ki je zahtevana v skladu s to direktivo, ni bila spremenjena.

2. Poleg postopkov za nadzor poslovanja iz odstavka 1 tega člena sta v nadaljevanju navedena primera tehnologij, ki zagotavljata pristnost izvora in celovitost vsebine elektronskega računa:

(a) z naprednim elektronskim podpisom v smislu točke 2 člena 2 Direktive 1999/93/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 1999 o okviru Skupnosti za elektronski podpis, ki je bil narejen z napravo za varno podpisovanje in temelji na kvalificiranem potrdilu, ustrezno v smislu točk 6 in 10 člena 2 Direktive 1999/93/ES (*).

(b) z elektronsko izmenjavo podatkov (EDI), kot je opredeljena v členu 2 Priloge 1 k Priporočilu Komisije 94/820/ES z dne 19. oktobra 1994 o pravnih vidikih izmenjave elektronskih podatkov (**), če sporazum, ki se nanaša na izmenjavo, predvideva uporabo postopkov, ki zagotavljajo pristnost izvora in celovitost podatkov.

(*) UL L 13. 19.1.2000, str. 12.

(**) UL L 338, 28.12.1994, str. 98.“;

23. člen 234 se črta;

24. členi 235, 236 in 237 se nadomestijo z naslednjim:

„Člen 235

Države članice lahko določijo posebne pogoje za elektronske račune, izdane za blago, dobavljeno na njihovo ozemlje, ali za storitve, opravljene na njihovem ozemlju, iz države, s katero ni nobenega pravnega instrumenta o vzajemni pomoči, katerega področje uporabe bi bilo podobno področju uporabe, ki je določeno v Direktivi 2010/24/EU in Uredbi (ES) št. 1798/2003.

Člen 236

Kjer se istemu prejemniku pošlje ali da na razpolago sveženj z več elektronskimi računi, se lahko podatki, ki so skupni na posameznih računih, navedejo samo enkrat, če so za vsak račun dostopne vse informacije.

Člen 237

Komisija najpozneje do 31. decembra 2016 in na podlagi neodvisne ekonomske raziskave Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o splošni oceni vpliva pravil o izdajanju računov, ki veljajo 1. januarja 2013, zlasti na obseg dejanskega zmanjšanja upravnih obremenitev za podjetja, po potrebi z ustreznim predlogom za spremembo zadevnih pravil.“

25. člen 238 se spremeni, kot sledi:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice lahko po posvetovanju z odborom za DDV in pod pogoji, ki jih lahko predpišejo, določijo, da se v naslednjih primerih na računih za dobavljeno blago ali za storitve navedejo samo podatki iz člena 226b:

(a) kadar znesek računa presega 100 EUR, vendar ni višji od 400 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti;

(b) kadar je zaradi poslovne ali upravne prakse v zadevnem poslovnem sektorju ali tehničnih pogojev izdajanja računov izredno težko izpolnjevati vse obveznosti iz člena 226 ali 230.“

(b) odstavek 2 se črta;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Poenostavljena ureditev iz odstavka 1 tega člena se ne uporablja, kadar se zahteva, da so računi izdani v skladu s točkama 2 in 3 člena 220 ali kadar obdavčljivo dobavo blaga ali storitev opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici, v kateri je treba plačati DDV, ali pa njegova poslovna enota v tej državi članici

ne sodeluje pri dobavi v smislu člena 192a, in je oseba, ki je dolžna plačati DDV, oseba, za katero je bilo dobavljeno blago ali so bile opravljene storitve.“

26. člen 243 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 243

1. Vsak davčni zavezanec vodi evidenco blaga, ki ga je odposlal ali odpeljal ali ki je bilo odposlano ali odpeljeno za njegov račun iz ozemlja države članice odhoda, vendar znotraj Skupnosti, za namene transakcij v obliki cenitev navedenega blaga ali del na tem blagu ali njegove začasne uporabe iz točk (f), (g) in (h) člena 17(2).

2. Vsak davčni zavezanec vodi dovolj podrobno knjigovodstvo, da omogoča identifikacijo blaga, ki mu ga odpošlje iz druge države članice davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v tej drugi državi članici, ali druga oseba za njegov račun, v zvezi s katerim je bila opravljena storitev v obliki cenitev navedenega blaga ali del na navedenem blagu.“

27. člen 246 se črta;

28. v členu 247 se odstavek 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„2. Da se zagotovi izpolnitev zahtev iz člena 233, lahko država članica iz odstavka 1 tega člena zahteva, da se računi hranijo v izvorni obliki, papirni ali elektronski, v kateri so bili poslani ali dani na razpolago. Država članica lahko tudi zahteva, da se v primeru računov, ki se hranijo z elektronskimi sredstvi, prav tako z elektronskimi sredstvi shranijo tudi podatki, ki jamčijo pristnost izvora in celovitost vsebine, kakor je določeno v členu 233.

3. Država članica iz odstavka 1 tega člena lahko določi posebne pogoje, ki prepovedujejo ali omejujejo shranjevanje računov v državi, s katero ni sklenjenega nobenega pravnega instrumenta o medsebojni pomoči, katerega področje uporabe bi bilo podobno področju uporabe, ki je določeno v Direktivi 2010/24/EU in Uredbi (ES) št. 1798/2003, ali o pravici dostopa na elektronski način, prenosa in uporabe iz člena 249.“

29. v oddelku 3 poglavja 4 naslova XI se vstavi naslednji člen:

„Člen 248a

Države članice zaradi nadzora in v zvezi z računi za dobave blaga ali storitev opravljene na njihovem ozemlju in računi, ki jih prejmejo davčni zavezanci s sedežem na njihovem ozemlju, za določene davčne zavezance ali določene primere lahko zahtevajo prevod v svoje uradne jezike. Vendar države članice ne smejo predpisati splošne zahteve po prevodu računov.“

30. člen 249 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 249

Kadar davčni zavezanec račune, ki jih izda ali prejme, shrani z elektronskimi sredstvi, ki zagotavljajo on-line dostop do zadevnih podatkov, imajo pristojni organi države članice, v kateri ima sedež, in pristojni organi druge države članice, kadar je treba DDV plačati v tej drugi državi članici, zaradi nadzora pravico do dostopa, prenosa in uporabe navedenih računov.“;

31. v členu 272(1) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice davčnih zavezancev iz točke (b) prvega pododstavka ne smejo oprostiti obveznosti izdajanja računov iz oddelkov 3 do 6 poglavja 3 in oddelka 3 poglavja 4.“.

Člen 2

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo najpozneje do 31. decembra 2012. Države članice nemudoma pošljejo Komisiji besedila teh predpisov.

Navedene predpise uporabljajo od 1. januarja 2013.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Države članice določijo način sklicevanja.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 13. julija 2010

Za Svet

Predsednik

D. REYNERS

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA SVETA (EURATOM) št. 647/2010

z dne 13. julija 2010

o finančni pomoči Unije v zvezi z razgradnjo enot 1 do 4 jedrske elektrarne Kozloduj v Bolgariji, („Program Kozloduj“)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti člena 203 Pogodbe,

ob upoštevanju zahteve Bolgarije za nadaljnje financiranje,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Bolgarija se je med pristopnimi pogajanji leta 2005 strinjala, da bo zaprla enote 1 in 2 ter 3 in 4 jedrske elektrarne Kozloduj do 31. decembra 2002 oziroma 2006 in jih naknadno razgradila. Evropska unija je izrazila pripravljenost, da do leta 2009 še naprej zagotavlja finančno pomoč kot podaljšanje predpristopne pomoči, ki je bila v okviru programa Phare predvidena v podporo prizadevanjem Bolgarije za razgradnjo.
- (2) Ob upoštevanju zaveze Bolgarije, da bo zaprla enoti 3 in 4 jedrske elektrarne Kozloduj, je bil s členom 30 Akta o pogojih pristopa Republike Bolgarije in Romunije (v nadaljnjem besedilu: Akt o pristopu iz leta 2005) oblikovan program pomoči (v nadaljnjem besedilu: Program Kozloduj) s proračunom v višini 210 milijonov EUR za obdobje od 2007 do 2009. Ta program vključuje pomoč za kritje izgube zmogljivosti zaradi zaprtja jedrske elektrarne Kozloduj.
- (3) Mednarodni skladi za razgradnjo, ki jih upravlja Evropska banka za obnovo in razvoj (EBOR), delujejo že vrsto let. V te sklade največ prispeva Unija.
- (4) Unija priznava prizadevanja Bolgarije in pozitiven napredek, ki ga je dosegla v pripravi na razgradnjo z uporabo sredstev Unije, ki so v okviru Programa Kozloduj dodeljena do leta 2009 in se poleg tega zaveda, da je treba finančno podporo zagotavljati tudi po letu 2009, da bi se dosegel nadaljnji napredek pri dejanskih dejavnostih razgradnje v skladu z Aktom o pristopu iz leta 2005 in da bi se upoštevali najvišji varnostni standardi.
- (5) Prav tako je pomembno, da se uporabljajo lastna sredstva jedrske elektrarne Kozloduj, saj to prispeva k razpoložljivosti potrebnega strokovnega znanja, krepi znanje in izkušnje ter spretnosti, hkrati pa blaži socialno-ekonomske posledice predčasnega zaprtja, saj bi bilo osebje zaprte jedrske elektrarne še naprej zaposleno. Neprekinjena finančna podpora je zato pomembna za ohranjanje zahtevanih varnostnih, zdravstvenih in okoljskih standardov.
- (6) Glede na obseg izgube zmogljivosti zaradi zaprtja jedrskih enot in vpliv zaprtja na zanesljivo oskrbo v regiji Unija prav tako priznava potrebo po finančni podpori za nadaljnji razvoj blažilnih ukrepov na področju energetike.
- (7) Unija priznava, da je treba ublažiti učinek povečanja okoljske škode in emisij, ki nastanejo zaradi nadomestitve proizvodne zmogljivosti, torej predvsem s povečano uporabo termoelektrarn na lignit.
- (8) Zato bi bilo treba v obdobju od leta 2010 do 2013 iz splošnega proračuna Unije zagotoviti sredstva v višini 300 milijonov EUR za financiranje razgradnje jedrske elektrarne Kozloduj.
- (9) Dodelitev sredstev iz splošnega proračuna Unije za razgradnjo jedrske elektrarne ne bi smela povzročiti izkrievljanja konkurence pri ponudnikih električne energije na energetskem trgu Unije. Z dodeljenimi sredstvi bi bilo treba v skladu s pravnim redom Unije ter pravili delovanja skupnega evropskega energetskega trga financirati tudi ukrepe za energetske učinkovitost in varčevanje z energijo.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 20. maja 2010 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

- (10) Finančna pomoč bi morala biti še naprej na razpolago kot prispevek Unije Mednarodnemu podpornemu skladu za razgradnjo Kozloduja, ki ga upravlja EBOR.
- (11) Med nalogami EBOR je upravljanje javnih sredstev, namenjenih programom za razgradnjo tistih jedrskih enot, ki so bile predmet s pristopom povezanih sporazumov o zaprtju. EBOR nadzira finančno upravljanje teh programov s ciljem čim bolj optimalne porabe javnih sredstev. Poleg tega EBOR izvaja naloge v zvezi s proračunom, ki mu jih poveri Komisija v skladu z zahtevami Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: finančna uredba).
- (12) Da se zagotovi kar najbolj učinkovita razgradnja jedrske elektrarne Kozloduj in da se zmanjšajo možne posledice za okolje, bi bilo treba pri razgradnji enot 1 do 4 jedrske elektrarne Kozloduj uporabiti najboljše strokovne izkušnje in znanje, ki so na voljo, ter ustrezno upoštevati značilnosti in tehnološke posebnosti enot, ki jih je treba zapreti.
- (13) Razgradnja jedrske elektrarne Kozloduj bo opravljena v skladu z okoljsko zakonodajo, zlasti z Direktivo Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje ⁽²⁾.
- (14) Z vrednotenjem in revizijo izvedbe prej financiranih programov bi bilo treba zagotoviti, da so dodeljena sredstva porabljena po načelih gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti.
- (15) Referenčni finančni znesek v smislu točke 38 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju ⁽³⁾ bi moral biti vključen v to uredbo za celotno trajanje Programa Kozloduj, brez vpliva na pooblastila proračunskega organa, kakor so opredeljena v Pogodbi o delovanju Evropske unije.
- (16) Komisiji bi moral pri sprejemanju ukrepov, potrebnih za izvajanje te uredbe, pomagati odbor, ustanovljen z Uredbo Sveta (Euratom) št. 549/2007 ⁽⁴⁾ –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Ta uredba uvaja program (v nadaljnjem besedilu: Program Kozloduj), ki določa podrobna navodila za uporabo finančne pomoči Unije za nadaljnji proces razgradnje enot 1 do 4 jedrske elektrarne Kozloduj v Bolgariji in ublažitev posledic za okolje, gospodarstvo in zanesljivo oskrbo z energijo v regiji zaradi predčasnega zaprtja navedenih enot.

Člen 2

Prispevek Unije za Program Kozloduj se dodeli za zagotavljanje finančne podpore za:

- ukrepe v zvezi z razgradnjo jedrske elektrarne Kozloduj,
- ukrepe za sanacijo okolja v skladu s pravnim redom Unije in za posodobitev konvencionalnih proizvodnih zmogljivosti, s katerimi naj bi se nadomestile proizvodne zmogljivosti štirih reaktorjev jedrske elektrarne, ter
- druge ukrepe, ki izhajajo iz odločitve o zaprtju in razgradnji te elektrarne in ki prispevajo k potrebnemu prestrukturiranju, sanaciji okolja in posodobitvi sektorjev proizvodnje, prenosa in distribucije energije v Bolgariji, kakor tudi k večji varnosti oskrbe z energijo in k izboljšanju energetske učinkovitosti v Bolgariji.

Člen 3

1. Referenčni finančni znesek za izvedbo Programa Kozloduj v obdobju od 1. januarja 2010 do 31. decembra 2013 znaša 300 milijonov EUR.
2. Proračunski organ odobri letna sredstva v mejah finančnega okvira.
3. Znesek odobrenih sredstev za Program Kozloduj se lahko v obdobju od 1. januarja 2010 do 31. decembra 2013 pregleda, da se upošteva napredek pri izvajanju programa ter zagotovi, da načrtovanje in dodelitev sredstev temeljita na dejanskih finančnih potrebah in absorpcijski sposobnosti.

Člen 4

Pri podaljšanju določb iz akta o pristopu iz leta 2005 lahko prispevek za določene ukrepe znaša do 100 % skupnih izdatkov. Storitni je treba vse potrebno, da se nadaljuje praksa sofinanciranja, ki je bil uvedena pri predpristopni pomoči in pomoči za obdobje 2007–2009 za ukrepe razgradnje v Bolgariji, prav tako pa se po potrebi pritegne sofinanciranje iz drugih virov.

⁽¹⁾ UL L 248, 16.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ UL L 175, 5.7.1985, str. 40.

⁽³⁾ UL C 139, 14.6.2006, str. 1.

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (Euratom) št. 549/2007 z dne 14. maja 2007 o izvajanju Protokola št. 9 o enoti 1 in enoti 2 jedrske elektrarne Bohunice V1 na Slovaškem, k Aktu o pogojih pristopa Češke, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške k Evropski uniji (UL L 131, 23.5.2007, str. 1).

Člen 5

1. Finančna pomoč za ukrepe v okviru Programa Kozloduj se v skladu s členom 53d finančne uredbe zagotovi kot prispevek Unije Mednarodnemu podpornemu skladu za razgradnjo jedrske elektrarne Kozloduj, ki ga upravlja EBOR.

2. Ukrepi v skladu s Programom Kozloduj se sprejmejo v skladu s členom 8(2) te uredbe.

Člen 6

1. Komisija lahko revidira uporabo pomoči, in sicer lahko revizijo opravijo neposredno njeni uslužbenci ali zunanji organi po njeni izbiri. Take revizije se lahko opravljajo kadar koli med trajanjem sporazuma med Unijo in EBOR o zagotavljanju sredstev Skupnosti Mednarodnemu podpornemu skladu za razgradnjo jedrske elektrarne Kozloduj in v obdobju petih let po datumu plačila preostalega zneska. Če je potrebno, lahko Komisija v skladu z ugotovitvami revizije izda odločbo o izterjavi.

2. Osebe Komisije in zunanje osebe, ki ga je Komisija pooblastila, ima ustrezno pravico do dostopa, zlasti do pisarn upravičenca in vseh informacij, ki so potrebne za izvedbo takšnih revizij, tudi v elektronski obliki. Revizija obsega tudi fazo izdajanja odobritev za razgradnjo.

Računsko sodišče in Evropski parlament imata enake pravice kot Komisija, zlasti pravico do dostopa.

Za zaščito finančnih interesov Unije pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi lahko Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) v okviru Programa Kozloduj v skladu z Uredbo Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi⁽¹⁾ opravlja preglede in inšpekcije na kraju samem.

3. Pri ukrepih Unije, ki se financirajo na podlagi te uredbe, je „nepravilnost“ v skladu s členom 1(2) Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti⁽²⁾ katera koli kršitev določb zakonodaje Unije ali kršitev pogodbenih obvez, ki je posledica dejanja ali opustitve dejanja s strani gospodarskega subjekta, ki je ali bi lahko z neupravičenimi izdatki škodljivo vplivalo na splošni proračun Unije ali proračunska sredstva, ki jih ta upravlja, ali pa na proračunska sredstva, ki jih upravljajo druge mednarodne organizacije v imenu Unije ali Skupnosti.

4. Sporazumi med Unijo in EBOR o zagotovitvi sredstev Unije Mednarodnemu podpornemu skladu za razgradnjo jedrske elektrarne Kozloduj določajo ustrezne ukrepe za zaščito finančnih interesov Unije pred goljufijami, korupcijo in drugimi nepravilnostmi ter omogočajo Komisiji, OLAF in Računskemu sodišču, da opravljajo preglede na kraju samem.

Člen 7

Komisija zagotovi izvajanje te uredbe in redno poroča Evropskemu parlamentu in Svetu. Komisija opravi pregled, kakor je določeno v členu 3(3).

Člen 8

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 8(1) Uredbe (Euratom) št. 549/2007.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja postopek, določen v členu 8(2) Uredbe (Euratom) št. 549/2007.

Člen 9

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 13. julija 2010

Za Svet
Predsednik
D. REYNDEERS

⁽¹⁾ UL L 292, 15.11.1996, str. 2.

⁽²⁾ UL L 312, 23.12.1995, str. 1.

SKLEPI

SKLEP SVETA

z dne 12. julija 2010

o odobritvi okrepljenega sodelovanja na področju prava, ki se uporablja za razvezo in prenehanje življenjske skupnosti

(2010/405/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 329(1) Pogodbe,

ob upoštevanju prošelj Kraljevine Belgije, Republike Bolgarije, Zvezne republike Nemčije, Kraljevine Španije, Francoske republike, Italijanske republike, Republike Latvije, Velikega vojvodstva Luksemburg, Republike Madžarske, Malte, Republike Avstrije, Portugalske republike, Romunije in Republike Slovenije,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju odobritve Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju naslednjega:

zaradi katerih je bilo tedaj in v bližnji prihodnosti nemogoče doseči soglasje. Ugotovljeno je bilo, da ciljev predloga uredbe ob uporabi zadevnih določb Pogodb ni mogoče doseči v razumnem času.

(1) Unija si je zastavila cilj ohranjati in razvijati območje svobode, varnosti in pravice, na katerem je zagotovljeno prosto gibanje oseb. Za postopno vzpostavitev takega območja bi morala Unija sprejeti ukrepe v zvezi s pravosodnim sodelovanjem v civilnih zadevah s čezmejnimi posledicami, zlasti kadar so ti potrebni za pravilno delovanje notranjega trga.

(2) V skladu s členom 81 Pogodbe o delovanju Evropske unije bi morali ti ukrepi zajemati spodbujanje združljivosti pravil, ki se v državah članicah uporabljajo v primerih kolizije zakonov, vključno z ukrepi na področju družinskega prava s čezmejnimi posledicami.

(3) Komisija je 17. julija 2006 sprejela predlog uredbe Sveta o spremembah Uredbe (ES) št. 2201/2003 glede pristojnosti in o uvedbi pravil v zvezi s pravom, ki se uporablja v zakonskih sporih (v nadaljnjem besedilu: predlog uredbe).

(4) Svet je na zasedanju 5. in 6. junija 2008 sprejel politične smernice, v katerih je bilo ugotovljeno, da ni enotne pripravljenosti za nadaljnja prizadevanja v zvezi s predlogom uredbe in da obstajajo nepremostljive težave,

(5) V takih okoliščinah so Grčija, Španija, Italija, Luksemburg, Madžarska, Avstrija, Romunija in Slovenija 28. julija 2008 na Komisijo naslovili prošnje, v katerih so navedli, da hočejo vzpostaviti okrepljeno sodelovanje na področju prava, ki se uporablja v zakonskih sporih, ter jo pozvali, naj v ta namen predloži predlog Svetu. Bolgarija je enako prošnjo na Komisijo naslovila z dopisom dne 12. avgusta 2008. Francija se je prošnji pridružila z dopisom dne 12. januarja 2009, Nemčija z dopisom dne 15. aprila 2010, Belgija z dopisom dne 22. aprila 2010, Latvija z dopisom dne 17. maja 2010, Malta z dopisom dne 31. maja 2010 in Portugalska med zasedanjem Sveta dne 4. junija 2010. Grčija je 3. marca 2010 svojo prošnjo umaknila. Za okrepljeno sodelovanje je skupno zaprosilo trinajst držav članic.

(6) Namen okrepljenega sodelovanja je oblikovati jasen in celovit pravni okvir na področju prava, ki se uporablja za razvezo in prenehanje življenjske skupnosti v udeleženi državah članicah, zagotoviti ustrezne rešitve za državljane glede pravne varnosti, predvidljivosti in prilagodljivosti ter preprečiti „hitenje na sodišče“.

(7) Izpolnjeni so pogoji iz člena 20 Pogodbe o Evropski uniji in členov 326 do 329 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

(8) Področje okrepljenega sodelovanja, torej pravo, ki se uporablja za razvezo in prenehanje življenjske skupnosti, je opredeljeno s členom 81(2)(c) in (3) Pogodbe o delovanju Evropske unije kot eno od področij iz Pogodb.

(9) Zahteva po zadnjem sredstvu iz člena 20(2) Pogodbe o Evropski uniji je izpolnjena s tem, ko je Svet junija 2008 ugotovil, da Unija kot celota ne more doseči ciljev iz predloga uredbe v razumnem času.

- (10) Namen okrepljenega sodelovanja na področju prava, ki se uporablja za razvezo in prenehanje življenjske skupnosti, je razviti pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah s čezmejnimi posledicami, ki temelji na načelu vzajemnega priznavanja sodnih odločb, ter zagotoviti združljivost pravil, ki se v državah članicah uporabljajo v primerih kolizije zakonov. Tako uresničuje cilje Unije, ščiti njene interese in krepi njene integracijske procese, kot je določeno v členu 20(1) Pogodbe o Evropski uniji.
- (11) Okrepljeno sodelovanje na področju prava, ki se uporablja za razvezo in prenehanje življenjske skupnosti, je skladno s Pogodbama in pravom Unije ter ne škoduje notranjemu trgu ali ekonomski, socialni in teritorialni koheziji. Ne pomeni ovire ali diskriminacije v trgovini med državami članicami in ne izkrivlja konkurence med njimi.
- (12) Okrepljeno sodelovanje na področju prava, ki se uporablja za razvezo in prenehanje življenjske skupnosti, spoštuje pristojnosti, pravice in dolžnosti držav članic, ki v njem ne sodelujejo. Skupna pravila o koliziji zakonov v udeleženih državah članicah ne vplivajo na pravila neudeleženih držav članic. Sodišča v neudeleženih državah članicah še naprej uporabljajo svoja nacionalna pravila o koliziji zakonov, da določijo pravo, ki se uporablja za razvezo ali prenehanje življenjske skupnosti.
- (13) Okrepljeno sodelovanje na področju prava, ki se uporablja za razvezo in prenehanje življenjske skupnosti, je s pravom Unije na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah skladno zlasti v tem, da okrepljeno sodelovanje ne vpliva na že obstoječ pravni red.
- (14) Ta sklep spoštuje pravice, načela in svoboščine, priznane z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, in zlasti člen 21 Listine.
- (15) V okrepljeno sodelovanje na področju prava, ki se uporablja za razvezo in prenehanje življenjske skupnosti, se lahko v skladu s členom 328 Pogodbe o delovanju Evropske unije kadar koli vključi vsaka država članica –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Kraljevini Belgiji, Republiki Bolgariji, Zvezni republiki Nemčiji, Kraljevini Španiji, Francoski republiki, Italijanski republiki, Republiki Latviji, Velikemu vojvodstvu Luksemburg, Republiki Madžarski, Malti, Republiki Avstriji, Portugalski republiki, Romuniji in Republiki Sloveniji se dovoli vzpostaviti okrepljeno sodelovanje na področju prava, ki se uporablja za razvezo in prenehanje življenjske skupnosti, ob uporabi ustreznih določb Pogodb.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 12. julija 2010

Za Svet
Predsednica
S. LARUELLE

SKLEP SVETA

z dne 12. julija 2010

o dodelitvi sredstev, prerazporejenih iz projektov devetega evropskega razvojnega sklada (ERS) in prejšnjih ERS, za zadovoljevanje potreb najbolj ranljivega prebivalstva v Sudanu

(2010/406/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 217 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju Notranjega sporazuma med predstavniki vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, o financiranju pomoči Skupnosti v okviru večletnega finančnega okvira za obdobje 2008–2013 v skladu s Sporazumom o partnerstvu AKP-ES ter o dodelitvi finančne pomoči čezmorskim državam in ozemljem, za katere se uporablja četrti del Pogodbe ES ⁽¹⁾, zlasti členov 1(4) in 6 Notranjega sporazuma,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Sudanska vlada se je odločila, da ne bo ratificirala Sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani, podpisanega v Cotonouju dne 23. junija 2000 ⁽²⁾ in prvič spremenjenega v Luxembourgju dne 25. junija 2005 ⁽³⁾, s čimer je izgubila dostop do finančnih sredstev iz nacionalnega okvirnega programa v okviru desetega evropskega razvojnega sklada (ERS) v skupnem znesku 294,9 milijona EUR, ki so zdaj hranjena v desetem ERS.
- (2) Evropska unija si mora odločno prizadevati za reševanje trenutnih političnih razmer v Sudanu ter resne humanitarne krize v Darfurju, Južnem Sudanu, Vzhodnem Sudanu in na prehodnih območjih, vključno z zagotavljanjem nujno potrebne pomoči za sudansko prebivalstvo. Ker sredstva iz desetega ERS niso na voljo, se bo precej zmanjšala zmožnost Unije, da pomaga prebivalstvu in prispeva k stabilizaciji države, kar ima lahko negativne posledice za širšo regijo.
- (3) Za premostitev finančne vrzeli, ki se bo pojavila, je ustrezno uporabiti sredstva, prerazporejena iz devetega ERS in prejšnjih ERS.

(4) Sredstva je treba porabiti za zadovoljevanje potreb najbolj ranljivega prebivalstva v Sudanu, zlasti na konfliktnih območjih, vključno z Darfurjem, Južnim Sudanom, Vzhodnim Sudanom in prehodnimi območji. Prerazporejena bodo na podlagi sklepa o financiranju, ki ga sprejme Komisija. Določiti je treba tudi, da se krijejo stroški podpornih ukrepov.

(5) Ta sredstva se upravljajo prek centraliziranega in skupnega upravljanja ter zaradi poenostavitve v skladu z izvedbenimi določbami za deseti ERS –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Znesek 150 milijonov EUR iz sredstev, prerazporejenih iz projektov devetega ERS in prejšnjih ERS, se dodeli za zadovoljevanje potreb najbolj ranljivega prebivalstva v Sudanu; 2 % tega zneska Komisija dodeli za odhodke za podporo.

2. Ta sredstva se upravljajo prek centraliziranega in skupnega upravljanja v skladu s pravili in postopki, ki se uporabljajo za deseti ERS.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan po sprejetju.

V Bruslju, 12. julija 2010

Za Svet
Predsednica
S. LARUELLE

⁽¹⁾ UL L 247, 9.9.2006, str. 32.

⁽²⁾ UL L 317, 15.12.2000, str. 3.

⁽³⁾ UL L 209, 11.8.2005, str. 27.

SKLEP SVETA
z dne 13. julija 2010
o obstoju čezmernega primanjkljaja na Danskem
(2010/407/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 126(6) v povezavi s členom 126(13) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju pripomb, ki jih je predložila Danska,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu s členom 126(1) Pogodbe se države članice izogibajo čezmernemu javnofinančnemu primanjkljaju.

(2) Pakt za stabilnost in rast temelji na cilju zdravih javnih financ kot sredstvu za izboljšanje pogojev za stabilnost cen in za močno trajnostno rast, ki prispeva k ustvarjanju delovnih mest.

(3) Postopek v zvezi s čezmernim primanjkljajem iz člena 126 Pogodbe, kot je pojasnjen v Uredbi Sveta (ES) št. 1467/97 z dne 7. julija 1997 o pospešitvi in razjasnitvi izvajanja postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem⁽¹⁾ (ki je del Pakta za stabilnost in rast), določa odločitev o obstoju čezmernega primanjkljaja. Protokol o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem, ki je priloga k Pogodbi, vsebuje dodatne določbe glede izvajanja postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem. Uredba Sveta (ES) št. 479/2009⁽²⁾ določa podrobna pravila in opredelitve za uporabo določb navedenega protokola.

(4) Leta 2005 je bil Pakt za stabilnost in rast prenovljen, da bi se okrepili njegova učinkovitost in gospodarski temelji ter ohranila dolgoročna vzdržnost javnih financ. Cilj prenove pakta je bil zagotoviti, da se v vseh fazah postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem v celoti upošteva predvsem gospodarsko in proračunsko ozadje.

Na ta način Pakt za stabilnost in rast zagotavlja okvir, ki podpira vladne politike za hitro ponovno vzpostavitev trdnih proračunskih stanj, pri tem pa upošteva gospodarske razmere.

(5) V skladu s členom 126(5) Pogodbe mora Komisija Svetu predložiti mnenje, če meni, da v državi članici obstaja čezmerni primanjkljaj ali tveganje zanj. Komisija je na podlagi svojega poročila po členu 126(3) in mnenja Ekonomsko-finančnega odbora po členu 126(4) ugotovila, da na Danskem obstaja čezmerni primanjkljaj. Komisija je zato 15. junija 2010 Svetu predložila zadevno mnenje v zvezi z Dansko⁽³⁾.

(6) V skladu s členom 126(6) Pogodbe Svet upošteva morebitne pripombe, ki jih želi predložiti zadevna država članica, preden po opravljeni celoviti oceni odloči, ali čezmerni primanjkljaj obstaja. V primeru Danske je Svet na podlagi te celovite ocene ugotovil naslednje.

(7) Po podatkih, ki so jih danski organi sporočili aprila 2010, naj bi javnofinančni primanjkljaj Danske v letu 2010 dosegel 5,4 % BDP in tako presegel referenčno vrednost 3 % BDP. Načrtovani primanjkljaj ni blizu referenčne vrednosti 3 % BDP, vendar načrtovano preseganje referenčne vrednosti lahko velja za izjemno v smislu Pogodbe ter Pakta za stabilnost in rast. Zlasti je to posledica resnega upada gospodarske rasti v smislu Pogodbe ter Pakta za stabilnost in rast. Po napovedi služb Komisije iz pomladi 2010 naj bi se realni BDP na Danskem po zmanjšanju za 4,9 % v letu 2009 popravil na 1,6 % v letu 2010. Primanjkljaj v letu 2010 je posledica upada gospodarske rasti in ukrepov spodbujanja, ki so jih danski organi sprejeli v skladu z evropskim načrtom za oživitev gospodarstva. Vendar ni mogoče oceniti, da je načrtovano preseganje referenčne vrednosti začasno. Na podlagi napovedi služb Komisije iz pomladi 2010 bi primanjkljaj v letu 2011 dosegel približno 4,9 % BDP, če se politika ne bo spremenila⁽⁴⁾. Merilo glede primanjkljaja, določeno v Pogodbi, ni izpolnjeno.

⁽¹⁾ UL L 209, 2.8.1997, str. 6.

⁽²⁾ UL L 145, 10.6.2009, str. 1.

⁽³⁾ Vsi dokumenti za Dansko, povezani s postopkom v zvezi s čezmernim primanjkljajem, so na voljo na spletni strani: http://ec.europa.eu/economy_finance/sfp/deficit/countries/index_en.htm

⁽⁴⁾ Pri napovedi ob nespremenjeni politiki se upošteva (delni) umik izrednih ukrepov, povezanih s krizo.

- (8) Po podatkih, ki so jih danski organi sporočili aprila 2010, bruto javni dolg ostaja precej pod referenčno vrednostjo 60 % BDP in leta 2010 znaša 45,1 % BDP. Napoved služb Komisije iz pomladi 2010 kaže, da bo delež dolga v letu 2010 znašal 46 % BDP, v letu 2011 pa se bo povečal na 49,5 % BDP, tako da bo še vedno pod referenčno vrednostjo 60 % BDP. Merilo glede dolga, določeno v Pogodbi, je izpolnjeno.
- (9) V skladu s členom 2(4) Uredbe (ES) št. 1467/97 se „pomembni dejavniki“ v korakih, ki vodijo do odločitve Sveta o obstoju čezmernega primanjkljaja v skladu s členom 126(6), lahko upoštevajo le, če je v celoti izpolnjen dvojni pogoj – da primanjkljaj ostaja blizu referenčne vrednosti in da je referenčna vrednost presežena začasno. V primeru Danske ta dvojni pogoj ni izpolnjen. Zato v korakih, ki vodijo do tega sklepa, pomembni dejavniki niso upoštevani –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Iz celovite ocene sledi, da na Danskem obstaja čezmerni primanjkljaj.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na Kraljevino Dansko.

V Bruslju, 13. julija 2010

Za Svet
Predsednik
D. REYNDEERS

SKLEP SVETA
z dne 13. julija 2010
o obstoju čezmernega primanjkljaja na Finskem
(2010/408/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 126(6) v povezavi s členom 126(13) in členom 136 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju pripomb, ki jih je predložila Finska,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 126(1) Pogodbe se države članice izogibajo čezmernemu javnofinančnemu primanjkljaju.
- (2) Pakt za stabilnost in rast temelji na cilju zdravih javnih financ kot sredstvu za izboljšanje pogojev za stabilnost cen in za močno trajnostno rast, ki prispeva k ustvarjanju delovnih mest.
- (3) Postopek v zvezi s čezmernim primanjkljajem iz člena 126 Pogodbe, kot je pojasnjen v Uredbi Sveta (ES) št. 1467/97 z dne 7. julija 1997 o pospešitvi in razjasnitvi izvajanja postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem⁽¹⁾ (ki je del Pakta za stabilnost in rast), določa odločitve o obstoju čezmernega primanjkljaja. Protokol o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem, ki je priloga k Pogodbi, vsebuje dodatne določbe glede izvajanja postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem. Uredba Sveta (ES) št. 479/2009⁽²⁾ določa podrobna pravila in opredelitve za uporabo določb navedenega protokola.
- (4) Leta 2005 je bil Pakt za stabilnost in rast prenovljen, da bi se okrepili njegova učinkovitost in gospodarski temelji

ter ohranila dolgoročna vzdržnost javnih financ. Cilj prenove pakta je bil zagotoviti, da se v vseh fazah postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem v celoti upošteva predvsem gospodarsko in proračunsko ozadje. Na ta način Pakt za stabilnost in rast zagotavlja okvir, ki podpira vladne politike za hitro ponovno vzpostavitev trdnih proračunskih stanj, pri tem pa upošteva gospodarske razmere.

- (5) V skladu s členom 126(5) Pogodbe mora Komisija Svetu predložiti mnenje, če meni, da v državi članici obstaja čezmerni primanjkljaj ali bi do njega lahko prišlo. Komisija je na podlagi svojega poročila po členu 126(3) in mnenja Ekonomsko-finančnega odbora po členu 126(4) ugotovila, da na Finskem obstaja čezmerni primanjkljaj. Komisija je zato 15. junija 2010 Svetu predložila zadevno mnenje v zvezi s Finsko⁽³⁾.
- (6) V skladu s členom 126(6) Pogodbe Svet upošteva morebitne pripombe, ki jih želi predložiti zadevna država članica, preden po opravljeni celoviti oceni odloči, ali čezmerni primanjkljaj obstaja. V primeru Finske je Svet na podlagi te celovite ocene ugotovil naslednje.
- (7) Po podatkih, ki so jih finski organi sporočili aprila 2010, bo načrtovani javnofinančni primanjkljaj Finske v letu 2010 dosegel 4,1 % BDP in tako presegel referenčno vrednost 3 % BDP. Čeprav tretji rebalans proračuna, ki ga je ministrstvo za finance parlamentu predložilo 14. maja 2010, nakazuje, da bi lahko bili davčni prihodki v letu 2010 večji od pričakovanih, načrtovani primanjkljaj ni bil uradno spremenjen. Načrtovani primanjkljaj ni blizu referenčne vrednosti 3 % BDP, vendar načrtovano preseganje referenčne vrednosti lahko velja za izjemno v smislu Pogodbe ter Pakta za stabilnost in rast. Je predvsem posledica resnega upada gospodarske rasti v smislu Pogodbe ter Pakta za stabilnost in rast. Poleg tega je mogoče oceniti, da je načrtovano preseganje referenčne vrednosti začasno. Po napovedi služb Komisije iz pomladi 2010 bo primanjkljaj v letu 2011 ob podpori napovedane oživitve gospodarstva padel pod referenčno vrednost. Merilo glede primanjkljaja, določeno v Pogodbi, ni izpolnjeno.

⁽¹⁾ UL L 209, 2.8.1997, str. 6.

⁽²⁾ UL L 145, 10.6.2009, str. 1.

⁽³⁾ Vsi dokumenti za Finsko, povezani s postopkom v zvezi s čezmernim primanjkljajem, so na voljo na spletni strani: http://ec.europa.eu/economy_finance/sfp/deficit/countries/index_en.htm

- (8) Po podatkih, ki so jih finski organi sporočili aprila 2010, bruto javni dolg ostaja precej pod referenčno vrednostjo 60 % BDP in za leto 2010 znaša 49,9 % BDP. Napoved služb Komisije iz pomladi 2010 kaže, da bo razmerje dolga do BDP v letu 2010 znašalo 50,5 %, v letu 2011 pa se bo povečalo na 54,9 % BDP, tako da bo še vedno pod referenčno vrednostjo 60 % BDP. Merilo glede dolga, določeno v Pogodbi, je izpolnjeno.
- (9) V skladu s členom 2(4) Uredbe (ES) št. 1467/97 se „pomembni dejavniki“ v korakih, ki vodijo do odločitve Sveta o obstoju čezmernega primanjkljaja v skladu s členom 126(6), lahko upoštevajo le, če je v celoti izpolnjen dvojni pogoj – da primanjkljaj ostaja blizu referenčne vrednosti in da je referenčna vrednost presežena začasno. V primeru Finske ta dvojni pogoj ni izpolnjen. Zato v korakih, ki vodijo do tega sklepa, pomembni dejavniki niso upoštevani –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Iz celovite ocene sledi, da na Finskem obstaja čezmerni primanjkljaj.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na Republiko Finsko.

V Bruslju, 13. julija 2010

Za Svet
Predsednik
D. REYNDEERS

SKLEP KOMISIJE**z dne 19. julija 2010****o skupnih varnostnih ciljih iz člena 7 Direktive 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta***(notificirano pod dokumentarno številko C(2010) 4889)***(Besedilo velja za EGP)****(2010/409/EU)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o varnosti na železnicah Skupnosti ter o spremembi Direktive Sveta 95/18/ES o izdaji licence prevoznikom v železniškem prometu in Direktive 2001/14/ES o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (Direktiva o varnosti na železnicah) ⁽¹⁾ ter zlasti člena 7 Direktive,

ob upoštevanju priporočila Evropske agencije za železniški promet o prvi skupini skupnih varnostnih ciljev, ki je bilo Komisiji predloženo 18. septembra 2009,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu z Direktivo 2004/49/ES je treba skupne varnostne cilje uvajati postopno, da se ohrani visoka raven varnosti in da se ta izboljša, kadar je to potrebno in izvedljivo. Zagotoviti morajo sredstva za oceno stopnje varnosti in delovanja izvajalcev na ravni Unije in v državah članicah.

(2) V členu 3(e) Direktive 2004/49/ES so skupni varnostni cilji opredeljeni kot najmanjše stopnje varnosti, izražene v merilih za sprejemljivost tveganja, ki jih morajo doseči različni deli železniškega sistema (kakor so železniški sistem za konvencionalne hitrosti, železniški sistem za visoke hitrosti, dolgi železniški predori ali proge, ki se uporabljajo samo za tovorni promet) in celotni sistem. Uvodna izjava 7 Odločbe Komisije 2009/460/ES z dne 5. junija 2009 o sprejetju skupne varnostne metode za oceno doseganja varnostnih ciljev, kot je navedeno v členu 6 Direktive 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, pa navaja, da zaradi pomanjkanja usklajenih in zanesljivih podatkov o ravni varnosti delov železniških sistemov, ki delujejo v različnih državah članicah, razvoj

prve skupine skupnih varnostnih ciljev za dele železniškega sistema (kot je železniški sistem za konvencionalne hitrosti, železniški sistem za visoke hitrosti ali proge, ki se uporabljajo samo za tovorni promet) ni mogoč.

(3) Člen 7(3) Direktive 2004/49/ES določa, da mora prva skupina skupnih varnostnih ciljev temeljiti na preučitvi sedanjih ciljev in varnostne učinkovitosti železniških sistemov v državah članicah. V skladu z metodologijo, določeno v Odločbi 2009/460/ES, mora prva skupina skupnih varnostnih ciljev temeljiti na nacionalnih referenčnih vrednostih. Izračunana je bila z uporabo serije podatkov, ki temelji na Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 91/2003 z dne 16. decembra 2002 o statistiki železniškega prevoza ⁽³⁾ in jo je 6. marca 2009 predložil Eurostat za obdobje 2004–2007. Za vsako kategorijo tveganja v železniškem prometu mora v skladu z oddelkom 3 Priloge k Odločbi 2009/460/ES najvišja dovoljena raven tveganja za državo članico ustrezati (1) nacionalni referenčni vrednosti, če je ta enaka ustreznemu skupnemu varnostnemu cilju ali manjša od njega, ali (2) skupnemu varnostnemu cilju, če je nacionalna referenčna vrednost večja od ustreznega skupnega varnostnega cilja.

(4) Prvo skupino skupnih varnostnih ciljev je treba obravnavati kot prvi korak v procesu. S to prvo skupino se vzpostavi usklajen in pregleden okvir za učinkovito spremljanje in ohranjanje ravni varnosti evropskih železnic.

(5) Ukrepi, predvideni s tem sklepom, so v skladu z mnenjem odbora iz člena 27(1) Direktive 2004/49/ES –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1**Vsebina in opredelitve pojmov**

Ta sklep določa vrednosti prve skupine skupnih varnostnih ciljev na podlagi nacionalnih referenčnih vrednosti v skladu s členom 7(3) Direktive 2004/49/ES in metodologije iz Odločbe 2009/460/ES.

⁽¹⁾ UL L 164, 30.4.2004, str. 44.

⁽²⁾ UL L 150, 13.6.2009, str. 11.

⁽³⁾ UL L 14, 21.1.2003, str. 1.

V tem sklepu se uporabljajo opredelitve iz Direktive 2004/49/ES, Uredbe (ES) št. 91/2003 in Odločbe 2009/460/ES.

Člen 2

Nacionalne referenčne vrednosti

Nacionalne referenčne vrednosti za različne države članice in za različne kategorije tveganja so navedene v oddelkih 1.1 do 1.6 poglavja 1 Priloge.

Člen 3

Skupni varnostni cilji

Prva skupina skupnih varnostnih ciljev za različne kategorije tveganja je navedena v poglavju 2 Priloge.

Člen 4

Naslovniki

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 19. julija 2010

Za Komisijo

Siim KALLAS

Podpredsednik

PRILOGA

1. Nacionalne referenčne vrednosti (NRV)

1.1 NRV za tveganje za potnike (NRV 1.1 in NRV 1.2)

Država članica	NRV 1.1 ($\times 10^{-9}$) (*)	NRV 1.2 ($\times 10^{-9}$) (**)
Belgija (BE)	53,60	0,456
Bolgarija (BG)	250,00	2,01
Češka (CZ)	40,60	0,688
Danska (DK)	7,55	0,0903
Nemčija (DE)	10,90	0,11
Estonija (EE)	50,20	0,426
Irska (IE)	6,22	0,0623
Grčija (EL)	54,00	0,485
Španija (ES)	40,90	0,391
Francija (FR)	21,90	0,109
Italija (IT)	55,00	0,363
Latvija (LV)	50,20	0,426
Litva (LT)	88,60	0,683
Luksemburg (LU)	28,80	0,225
Madžarska (HU)	250,00	2,01
Nizozemska (NL)	11,70	0,0941
Avstrija (AT)	29,00	0,335
Poljska (PL)	127,00	0,939
Portugalska (PT)	33,90	0,267
Romunija (RO)	250,00	2,01
Slovenija (SI)	11,80	0,175
Slovaška (SK)	17,70	0,275
Finska (FI)	26,80	0,248
Švedska (SE)	5,70	0,0557
Združeno kraljestvo (UK)	6,22	0,0623

(*) NRV 1.1 je izražen kot: število smrtnih primerov in težkih poškodb potnikov na leto zaradi hudih nesreč/število vlakovnih kilometrov potniškega prometa na leto. Vlakovni kilometer potniškega prometa v tem primeru pomeni enoto prometa izključno v zvezi s potniškimi vlaki.

(**) NRV 1.2 je izražen kot: število smrtnih primerov in težkih poškodb potnikov na leto zaradi hudih nesreč/število potniških kilometrov na leto.

Smrtni primeri in težke poškodbe v (*) in (**) so v smislu opredelitve iz člena 3(d) Odločbe 2009/460/ES.

1.2 NRV za tveganje za zaposlene (NRV 2)

Država članica	NRV 2 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgija (BE)	21,10
Bolgarija (BG)	11,00
Česka (CZ)	17,40
Danska (DK)	9,10
Nemčija (DE)	13,30
Estonija (EE)	17,00
Irska (IE)	8,33
Grčija (EL)	77,90
Španija (ES)	8,33
Francija (FR)	6,68
Italija (IT)	22,50
Latvija (LV)	55,10
Litva (LT)	36,90
Luksemburg (LU)	13,70
Madžarska (HU)	11,90
Nizozemska (NL)	6,69
Avstrija (AT)	25,40
Poljska (PL)	18,60
Portugalska (PT)	76,00
Romunija (RO)	11,00
Slovenija (SI)	31,00
Slovaška (SK)	1,50
Finska (FI)	8,28
Švedska (SE)	3,76
Združeno kraljestvo (UK)	8,33

(*) NRV 2 je izražen kot: število smrtnih primerov in težkih poškodb zaposlenih na leto zaradi hudih nesreč/število vlakovnih kilometrov na leto.

Smrtni primeri in težke poškodbe so v tem primeru v smislu opredelitve iz člena 3(d) Odločbe 2009/460/ES.

1.3 NRV za tveganje za uporabnike nivojskih prehodov (NRV 3.1 in NRV 3.2)

Država članica	NRV 3.1 ($\times 10^{-9}$) (*)	NRV 3.2 (**)
Belgija (BE)	143,0	—
Bolgarija (BG)	124,0	—
Češka (CZ)	302,0	—
Danska (DK)	55,9	—
Nemčija (DE)	69,9	—
Estonija (EE)	168,0	—
Irska (IE)	31,4	—
Grčija (EL)	743,0	—
Španija (ES)	131,0	—
Francija (FR)	78,9	—
Italija (IT)	50,7	—
Latvija (LV)	240,0	—
Litva (LT)	530,0	—
Luksemburg (LU)	97,3	—
Madžarska (HU)	244,0	—
Nizozemska (NL)	128,0	—
Avstrija (AT)	181,0	—
Poljska (PL)	264,0	—
Portugalska (PT)	508,0	—
Romunija (RO)	124,0	—
Slovenija (SI)	365,0	—
Slovaška (SK)	249,0	—
Finska (FI)	151,0	—
Švedska (SE)	74,2	—
Združeno kraljestvo (UK)	23,0	—

(*) NRV 3.1 je izražen kot: število smrtnih primerov in težkih poškodb uporabnikov nivojskih prehodov na leto zaradi hudih nesreč/število vlakovnih kilometrov na leto.

(**) NRV 3.2 je izražen kot: število smrtnih primerov in težkih poškodb uporabnikov nivojskih prehodov na leto zaradi hudih nesreč/[(število vlakovnih kilometrov na leto * število nivojskih prehodov)/tirnih kilometri]. Podatki o številu nivojskih prehodov in tirnih kilometrih v času zbiranja podatkov niso bili dovolj zanesljivi (večina držav članic je sporočila podatke o skupnih varnostnih kazalnikih na podlagi progovnih kilometrov namesto tirnih kilometrov).

Smrtni primeri in težke poškodbe v (*) in (**) so v smislu opredelitve iz člena 3(d) Odločbe 2009/460/ES.

1.4 NRV za tveganje za „druge osebe“ (NRV 4)

Država članica	NRV 4 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgija (BE)	1,90
Bolgarija (BG)	6,45
Česka (CZ)	5,28
Danska (DK)	10,30
Nemčija (DE)	4,41
Estonija (EE)	18,50
Irska (IE)	6,98
Grčija (EL)	6,45
Španija (ES)	4,93
Francija (FR)	6,98
Italija (IT)	6,98
Latvija (LV)	18,50
Litva (LT)	18,50
Luksemburg (LU)	4,43
Madžarska (HU)	6,45
Nizozemska (NL)	3,16
Avstrija (AT)	14,20
Poljska (PL)	18,50
Portugalska (PT)	4,93
Romunija (RO)	6,45
Slovenija (SI)	7,14
Slovaška (SK)	5,28
Finska (FI)	10,30
Švedska (SE)	10,30
Združeno kraljestvo (UK)	6,98

(*) NRV 4 je izražen kot: število smrtnih primerov in težkih poškodb ljudi, ki spadajo v kategorijo „druge osebe“, zaradi hudih nesreč/število vlakovnih kilometrov na leto. Smrtni primeri in težke poškodbe so v tem primeru v smislu opredelitve iz člena 3(d) Odločbe 2009/460/ES.

1.5 NRV za tveganje za nepooblašene osebe na zemljišču železnice (NRV 5)

Država članica	NRV 5 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgija (BE)	75,5
Bolgarija (BG)	190,0
Česka (CZ)	657,0
Danska (DK)	134,0
Nemčija (DE)	106,0
Estonija (EE)	1 850,0
Irska (IE)	94,7
Grčija (EL)	906,0
Španija (ES)	184,0
Francija (FR)	69,7
Italija (IT)	122,0
Latvija (LV)	1 520,0
Litva (LT)	2 030,0
Luksemburg (LU)	83,7
Madžarska (HU)	534,0
Nizozemska (NL)	28,2
Avstrija (AT)	117,0
Poljska (PL)	1 110,0
Portugalska (PT)	948,0
Romunija (RO)	190,0
Slovenija (SI)	273,0
Slovaška (SK)	477,0
Finska (FI)	294,0
Švedska (SE)	98,1
Združeno kraljestvo (UK)	94,7

(*) NRV 5 je izražen kot: število smrtnih primerov in težkih poškodb nepooblaščenih oseb na zemljišču železnice na leto zaradi hudih nesreč/število vlakovnih kilometrov na leto. Smrtni primeri in težke poškodbe so v tem primeru v smislu opredelitve iz člena 3(d) Odločbe 2009/460/ES.

1.6 NRV za tveganje za celotno družbo (NRV 6)

Država članica	NRV 6 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgija (BE)	273,0
Bolgarija (BG)	364,0
Češka (CZ)	1 010,0
Danska (DK)	218,0
Nemčija (DE)	206,0
Estonija (EE)	2 320,0
Irska (IE)	131,0
Grčija (EL)	1 820,0
Španija (ES)	351,0
Francija (FR)	179,0
Italija (IT)	235,0
Latvija (LV)	1 850,0
Litva (LT)	2 510,0
Luksemburg (LU)	219,0
Madžarska (HU)	1 000,0
Nizozemska (NL)	166,0
Avstrija (AT)	354,0
Poljska (PL)	1 530,0
Portugalska (PT)	1 510,0
Romunija (RO)	364,0
Slovenija (SI)	697,0
Slovaška (SK)	740,0
Finska (FI)	461,0
Švedska (SE)	188,0
Združeno kraljestvo (UK)	131,0

(*) NRV 6 je izražen kot: skupno število smrtnih primerov in težkih poškodb na leto zaradi hudih nesreč/število vlakovnih kilometrov na leto.

Skupno število smrtnih primerov in težkih poškodb v tem primeru pomeni vsoto vseh smrtnih primerov in težkih poškodb, uporabljenih za izračun vseh drugih NRV.

2. Vrednosti, dodeljene prvi skupini skupnih varnostnih ciljev (SVC)

Kategorija tveganja	Vrednost SVC ($\times 10^{-9}$)		Merske enote
Tveganje za potnike	SVC 1.1	250,0	število smrtnih primerov in težkih poškodb potnikov na leto zaradi hudih nesreč/število vlakovnih kilometrov potniškega prometa na leto
	SVC 1.2	2,01	število smrtnih primerov in težkih poškodb potnikov na leto zaradi hudih nesreč/število potniških kilometrov na leto
Tveganje za zaposlene	SVC 2	77,9	število smrtnih primerov in težkih poškodb zaposlenih na leto zaradi hudih nesreč/število vlakovnih kilometrov na leto
Tveganje za uporabnike nivojskih prehodov	SVC 3.1	743,0	število smrtnih primerov in težkih poškodb uporabnikov nivojskih prehodov na leto zaradi hudih nesreč/število vlakovnih kilometrov na leto
	SVC 3.2	– (*)	število smrtnih primerov in težkih poškodb uporabnikov nivojskih prehodov na leto zaradi hudih nesreč/[(število vlakovnih kilometrov na leto * število nivojskih prehodov)/tirni kilometri]
Tveganje za „druge osebe“	SVC 4	18,5	število smrtnih primerov in težkih poškodb ljudi, ki spadajo v kategorijo „druge osebe“, na leto zaradi hudih nesreč/število vlakovnih kilometrov na leto
Tveganje za nepooblaščen osebe na zemljišču železnice	SVC 5	2 030,0	število smrtnih primerov in težkih poškodb nepooblaščenih oseb na zemljišču železnice na leto zaradi hudih nesreč/število vlakovnih kilometrov na leto
Tveganje za celotno družbo	SVC 6	2 510,0	skupno število smrtnih primerov in težkih poškodb na leto zaradi hudih nesreč/število vlakovnih kilometrov na leto

(*) Podatki o številu nivojskih prehodov in tirnih kilometrih, ki so potrebni za izračun tega skupnega varnostnega cilja, v času zbiranja podatkov niso bili dovolj zanesljivi (npr. večina držav članic je sporočila progovne kilometre namesto tirnih kilometrov).

POPRAVKI**Popravek Sklepa št. 388/2010/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2010 o zagotavljanju makrofinančne pomoči Ukrajini**

(Uradni list Evropske unije L 179 z dne 14. julija 2010)

Naslovna stran in stran 1, številka Sklepa v naslovu:

besedilo: „Sklep št. 388/2010/EU Evropskega parlamenta in Sveta ...“

se glasi: „Sklep št. 646/2010/EU Evropskega parlamenta in Sveta ...“.

Cena naročnine 2010 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Format CD-ROM bo leta 2010 nadomeščen s formatom DVD.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SL